

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 5Co/204/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7916216897  
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7916216897.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu: ASFIN MOLDAVA s.r.o., so sídlom v Košiciach, Národná trieda 74, IČO: 51 863 308, zastúpeného JUDr. Ondrejom Lučivjanským, advokátom so sídlom v Košiciach, Štúrova 19, proti žalovaným: 1. MC group 8 s.r.o., so sídlom v Košiciach, Mlynská 2, IČO: 36 743 062, 2. SLAPEX s.r.o., so sídlom v Košiciach, Humenská cesta 19, IČO: 36 607 525, obaja zastúpení JUDr. Vladimírom Novákom, advokátom so sídlom v Košiciach, Štúrova 8, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a odporovateľnosť právnych úkonov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 22. marca 2022 č.k. 6C/102/2016 - 335 takto

### rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku I.

Z r u š u j e rozsudok vo výroku II., III. a IV. a vec v rozsahu zrušenia v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Trebišov (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o určenie, že obchodná spoločnosť FELDOM s.r.o. so sídlom ul. sv. Cyrila a Metoda 154, 078 01 Sečovce, IČO: 31 653 537 je vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX: stavby súp. č. XXX, administratívna budova, nachádzajúcej sa na pozemku KN-C par. č. 91 o výmere 893 m<sup>2</sup>, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria a pozemok KN-C par. č. 91 o výmere 893 m<sup>2</sup>, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, nachádzajúce sa v katastrálnom území A., obec A., okres Trebišov (výrok I.) a zamietol i žalobu o určenie, že sú voči žalobcovi právne neúčinné právne úkony: kúpna zmluva zo dňa 14.4.2014, ktorou B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C. previedol na žalovaného v 1. rade nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX - stavbu súp. č. XXX, administratívna budova nachádzajúca sa na pozemku KN-C par. č. 91 o výmere 893 m<sup>2</sup>, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria a pozemok KN-C par. č. 91 o výmere 893 m<sup>2</sup>, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, nachádzajúce sa v katastrálnom území A., obec Sečovce, okres D. a Zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva zo dňa 20.4.2016 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX - stavbe súp. č. XXX, administratívna budova nachádzajúca sa na pozemku KN-C par. č. 91 o výmere 893 m<sup>2</sup>, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria a pozemok KN-C par. č. 91 o výmere 893 m<sup>2</sup>, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, nachádzajúce sa v katastrálnom území A., obec Sečovce, okres D., uzavretá medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade (výrok II.). Žalovanému v 1. rade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalobcovi (výrok III.) a žalovanému v 2. rade proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok IV.).

2. V odôvodnení rozsudku súd poukázal na tvrdenie žalobcu (pôvodne ASIN s.r.o. so sídlom v Košiciach, Národná trieda 74, IČO: 46 320 784) v žalobe a v priebehu sporu, najmä že:

2.1. žalobca je veriteľom spoločnosti FELDOM s.r.o.,

2.2. žalobca svoju splatnú pohľadávku vo výške 66.000 eur s príslušenstvom vymáha v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 47/14 u súdneho exekútora JUDr. Ľuboša Sidorjaka, v rámci ktorého bol informovaný, že jeho dlžník FELDOM s.r.o. ako povinný v exekučnom konaní nemá žiadny majetok, v súčasnosti má cca 50 exekučných konaní a nie je možné vymôcť pohľadávku,

2.3. dlžník žalobcu FELDOM s.r.o. dňa 29.11.2013 po splatnosti vymáhanej pohľadávky a bezprostredne pred začatím exekučného konania uzavrel kúpnu zmluvu o prevode nehnuteľnosti na spoločnosť D.J.R.V. Europe, s.r.o., ktorej jediným spoločníkom a štatutárom a súčasne 50 % spoločníkom a štatutárom nadobúdateľa D.J.R.V. Europe, s.r.o. bol v čase uzatvárania kúpnej zmluvy B. E., bývajúcí v C., F. G.,

2.4. B. E. v čase prevodu nehnuteľnosti mal vedomosť o existencii splatného záväzku dlžníka FELDOM s.r.o., ktorý bol k termínu 1.10.2013 v omeškaní s vrátením pôžičky voči žalobcovi a túto uznal vo forme notárskej zápisnice, a preto 29.11.2013 uskutočnil právny úkon, voči ktorému môže žalobca odporovať,

2.5. podľa kúpnej zmluvy zo dňa 29.11.2013 mala byť kúpna cena určená dohodou na sumu 350.000 eur, hoci hodnota nehnuteľnosti v čase jej uzavretia bola na úrovni minimálne 1.750.000 eur, FELDOM s.r.o. v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy dňa 29.11.2013 mal k dispozícii upovedomenie o začatí exekúcie obsahujúce zákaz nakladať s majetkom, preukázateľne D.J.R.V. Europe, s.r.o. nemal súhlas valného zhromaždenia a do zbierky listín nebol doručený znalecký posudok, prevod nehnuteľnosti bol uskutočnený v rozpore s § 59a Obchodného zákonníka bez náležitého protiplnenia, lebo nebola zaplatená kúpna cena, čo vyplýva aj z rozsudku Okresného súdu Košice 1 zo dňa 4.12.2019 sp. zn. 30Cbi/12/2018,

2.6. D.J.R.V. Europe s.r.o. kúpnu zmluvou zo dňa 23.1.2014 previedol nehnuteľnosti na fyzickú osobu B. C., bytom v C., C. XX,

2.7. B. C. za nehnuteľnosť neposkytol peňažné protiplnenie, ale započítal si svoj záväzok uhradiť nízku kúpnu cenu na údajnú pohľadávku voči nadobúdateľovi v prvom rade, ktorá mala vzniknúť titulom prístúpenia k záväzku nadobúdateľa a dlžníka uskutočneného dňa 21.11.2013 vo forme notárskej zápisnice N 604/2013, Nz 44402/23013 zo dňa 21.11.2013,

2.8. B. C. vedel o existencii záväzkov FELDOM s.r.o. v čase prístúpenia k záväzku dlžníka FELDOM s.r.o. dňa 23.11.2013,

2.9. kúpna zmluva medzi B. C. a MC group 8 s.r.o. je voči žalobcovi právne neúčinná, lebo jediným spoločníkom a konateľom kupujúceho je B. C.,

2.10. dňa 20.4.2016 bola uzatvorená zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva medzi MC group 8 s.r.o. a SLAPEX s.r.o.,

2.11. aktuálny vlastník nehnuteľnosti SLAPEX s.r.o. vedel od počiatku o úmysle dlžníka žalobcu - FELDOM s.r.o., zbaviť sa majetku, a tým ukrátiť o vymoženie pohľadávky žalobcu, čo vyplývalo z ceny, za ktorú boli nehnuteľnosti jeho právnym predchodcom nadobudnuté.

3. Súd poukázal i na obranu:

3.1. žalovaného v 1. rade, že: (a) nehnuteľnosti nadobudol v dobrej viere od vlastníka, ktorému svedčil zápis v katastri nehnuteľností, na základe štandardnej kúpnej zmluvy s primeranou trhovou výškou kúpnej ceny, (b) žalobca z údajov katastra nedôvodne dedukuje že namietaná kúpna zmluva zo dňa 29.11.2013 bola učená bez náležitého protiplnenia, preto je neúčinná a neplatná, lebo údaje katastra nie sú spôsobilé preukázať úhradu kúpnej ceny a na tento účel ani neslúžia, a túto skutočnosť nemôže potvrdzovať ani správca konkurznej podstaty FELDOM s.r.o., keďže konkurz na spoločnosť FELDOM

s.r.o. bol vyhlásený dňa 25.9.2017 a kúpna cena mala byť uhradená už v roku 2013, (c) obchodné spoločnosti FELDOM s.r.o. a D.J.R.V. Europe s.r.o. pri prevode sporných nehnuteľností neboli viazané ustanoveniami § 59a Obchodného zákonníka, (d) žalobca si mylne vysvetľuje § 59a Obchodného zákonníka, lebo FELDOM s.r.o. nie je spoločníkom ani zakladateľom D.J.R.V. s.r.o. a naopak D.J.R.V. Europe s.r.o. nie je spoločníkom ani zakladateľom v obchodnej spoločnosti FELDOM s.r.o., ktorá vznikla dňa 21.4.2004, a preto sa na spoločnosti nevzťahuje povinnosť schválenia kúpnej zmluvy valným zhromaždením, keďže obe vznikli viac ako 2 roky pred uzatvorením žalobou napádanej kúpnej zmluvy, ako i že (e) žalobca žiadny dôkaz vedomosti B. C. o existencii záväzkov dlžníka FELDOM s.r.o. nedoložil a ani nekonkretizoval, z čoho má takáto vedomosť plynúť, pričom v čase prevodu vlastníckeho práva na MC group 8 s.r.o. nebolo v katastri nehnuteľností vyznačené žiadne obmedzenie v práve nakladať s nehnuteľnosťami, nebola vyznačená poznámka o zákaze nakladania s nehnuteľnosťami, nebolo vyznačené ani exekučné záložné právo, pričom až dňa 4.6.2014 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného na zriadenie záložného exekučného práva, ktoré súdny exekútor vybavil až dňa 21.10.2014, (f) nie je možné, aby po podaní návrhu na výkon exekúcie dňa 28.11.2013 bolo FELDOM s.r.o. dňa 29.11.2013 známe, že bolo začaté exekučné konanie, lebo z upovedomenia o začatí exekúcie zriadením exekučného záložného práva zo dňa 21.10.2014 je zrejmé, že žalobca podal návrh na výkon exekúcie iba jeden deň pred podpisom kúpnej zmluvy dňa 29.11.2013, (g) poprel tvrdenie žalobcu, že FELDOM s.r.o. mala v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy k dispozícii upovedomenie o začatí exekúcie obsahujúce zákaz nakladať s majetkom, pričom sám žalobca k žalobe pripojeným dôkazom sám vyrátil svoje vlastné žalobné tvrdenia, (h) prvým subjektom, ktorý mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka FELDOM s.r.o. prospech (za predpokladu, že by nebola zaplatená kúpna cena) bola spoločnosť D.J.R.V. Europe s.r.o., pričom ak žalobca na tento úkon nahliada ako na neplatný, nemôže sa súčasne dožadovať jeho neúčinnosti, navyš v zmysle § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka je iba spoločnosť D.J.R.V. Europe s.r.o., ktorá ani nie je účastníkom konania, jediným subjektom, ktorý môže byť v spore pasívne legitimovaným, resp. v zmysle § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka voči právnomu nástupcovi toho, kto mal z právneho úkonu prospech, nie však proti tomu, na koho bolo vlastnícke právo prevedené dvojstranným právnym úkonom, kedy je možné v zmysle § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka domáhať sa iba náhrady voči tomu kto má z úkonu prospech;

3.2. žalovaného v 2. rade, že: (a) nemal žiadnu vedomosť o predchádzajúcich prevodoch nehnuteľností a už vôbec nie o pohľadávke žalobcu voči dlžníkovi FELDOM s.r.o., (b) kúpna cena predmetnej nehnuteľnosti 350.000 eur nemohla žiadnym spôsobom ohroziť vymoženie pohľadávky žalobcu vo výške 66.000 eur, ktorú žalobca vymáha od dlžníka FELDOM s.r.o., (c) žalobca nepravdivo uviedol, že dlžník mal v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy k dispozícii upovedomenie o začatí exekúcie obsahujúce zákaz nakladať s majetkom, lebo z upovedomenia o začatí exekúcie vyplýva, že žalobca podal návrh na začatie exekúcie dňa 28.11.2013 a poverenie pre exekútora bolo vydané dňa 18.2.2014, z čoho je zrejmé, že v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy dňa 29.11.2013 nemohlo byť exekútorom vydané upovedomenie o začatí exekúcie a dlžník nemal zakázané nakladať so svojím majetkom, (d) žaloba o určenie neúčinnosti zmlúv nemôže byť dôvodná, lebo sa jedná o zmluvy, ktoré neuzavrel dlžník žalobcu, navyš žalovaný v 2. rade sa nestal riadnym, ale iba dočasným vlastníkom označených nehnuteľností, ktoré nadobudol iba do dočasného vlastníctva na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, a v prípade splnenia dohodnutých podmienok je povinný previesť nehnuteľnosti späť do vlastníctva predávajúceho;

3.3. oboch žalovaných, že: (a) žalobca nesprávne tvrdí, že FELDOM s.r.o. previedla nehnuteľnosť bez prijatia protiplnenia - kúpnej ceny 350.000 eur, lebo zaplatenie kúpnej ceny nevyplýva zo žiadnej listiny z katastra nehnuteľnosti, navyš rozhodnutím Okresného súdu Košice 1 zo dňa 4.12.2019 sp. zn. 30Cbi/12/2018 súd vylúčil zo súpisu majetku podstaty úpadcu FELDOM s.r.o. nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania, a tak vzhľadom na tento rozsudok, nemôže byť rozhodnuté inak, (b) záväzok voči B. C. bol uznaným dlžníkom a prístupujúcim dlžníkom formou notárskej zápisnice, teda sa považuje za existujúci, nebol nijakým spôsobom spochybnený, a preto žalobca nepreukázal tvrdenie, že poskytnutie pôžičky B. C. B. E. vo výške 1.100.000 eur v roku 2013 je len fiktívne a v rozpore so zákonom o zákaze hotovostných platieb, (c) porušenie zákazu platieb v hotovosti nespôsobuje neplatnosť úkonu, ani ho nespochybňuje, ale jeho dôsledkom je možnosť uloženia pokuty zo strany finančnej správy.

4. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že:

4.1. SLAPEX s.r.o. je na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Trebišov, odborom katastrálnym, pre obec Sečovce, katastrálne územie A., vedený ako vlastník stavby súpisné číslo XXX,

administratívna budova, na parc. KN-C č. 91 o výmere 893 m<sup>2</sup>, zastavané plochy a nádvoría, parc. č. KN-C č. 91 o výmere 893 m<sup>2</sup>, zastavané plochy a nádvoría,

4.2. rozhodnutím Okresného úradu Trebišov katastrálny odbor, číslo vkladu: V 1290/13 zo dňa 24.6.2013, bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti, okrem iných aj k označeným nehnuteľnostiam, v prospech FELDOM s.r.o. na základe kúpnej zmluvy č. 0924/2300/2013 zo dňa 13.6.2013 uzavretej medzi Východoslovenská energetika a.s. ako predávajúcim a FELDOM s.r.o. ako kupujúcim, ktorou Východoslovenská energetika a.s. ako predávajúci predal a FELDOM s.r.o. ako kupujúci kúpil do svojho vlastníctva okrem iných aj nehnuteľnosti: stavbu súpisné číslo 154 administratívna budova na pozemku KN-C parc. č. 91 o výmere 893 m<sup>2</sup>, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoría, pozemok KN-C parc. č. 91 o výmere 893 m<sup>2</sup>, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoría, pôvodne zapísané na LV č. XXX, k.ú. A., pričom kúpna cena za všetky nehnuteľnosti bola určená sumou 350.000 eur,

4.3. exekúciu na vymoženie pohľadávky právneho predchodcu žalobcu ASFIN s.r.o. súdny exekútor zabezpečil zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti tam uvedené vo vlastníctve FELDOM s.r.o.,

4.4. upovedomenie o začatí exekúcie zriadením exekučného záložného práva súdneho exekútora JUDr. Ľuboša Sidorjaka sp. zn. EX 47/14 zo dňa 21.10.2014 bolo vydané na základe poverenia na vykonanie exekúcie č. 5806 080801 zo dňa 18.2.2014, na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 28.11.2013 na vymoženie pohľadávky 66.000 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, návrhu oprávneného na zriadenie exekučného záložného práva zo dňa 4.6.2014 a vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie - notárska zápisnica č. N 35/2013, NZ 31226/2013, NCRIs 31830/2013 zo dňa 13.9.2013, ktoré vydal H. I. E., pričom nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania, v ňom uvedené nie sú, podľa notárskej zápisnice zn. N 604/2013, Nz 44402/2013, NCRIs 45167/2013 napísanej dňa 21.11.2013 na Notárskom úrade JUDr. Jozefíny Atanasovej, FELDOM s.r.o. a D.J.R.V. Europe s.r.o. po dohode s veriteľom a B. C. v zmysle § 533 Občianskeho zákonníka pristúpili k záväzku dlžníka B. E. vo výške 1.100.000 eur,

4.5. rozhodnutím Okresného úradu Trebišov katastrálny odbor, číslo vkladu: V 2786/13 zo dňa 13.1.2014 bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti k označeným nehnuteľnostiam v prospech D.J.R.V. Europe s.r.o. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 29.11.2013 uzavretej medzi FELDOM s.r.o. ako predávajúcim a D.J.R.V. Europe ako kupujúcim, ktorou FELDOM s.r.o. predal a D.R.J.V. Europe s.r.o. kúpil nehnuteľnosti: stavba súpisné číslo XXX, administratívna budova na pozemku KN-C parc. č. 91 o výmere 893 m<sup>2</sup>, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoría, pozemok KN-C parc. č. 91 o výmere 893 m<sup>2</sup>, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoría, a to za kúpnu cenu 300.000 eur,

4.6. rozhodnutím Okresného úradu Trebišov katastrálny odbor, číslo vkladu: V 258/14 bol dňa 19.2.2014 povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti k označeným nehnuteľnostiam v prospech B. C. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 23.1.2014, uzavretej medzi D.R.J.V. Europe s.r.o. ako predávajúcim a B. C. ako kupujúcim, ktorou D.J.R.V. Europe s.r.o. predal a B. C. kúpil označené sporné nehnuteľnosti za kúpnu cenu 350.000 eur,

4.7. rozhodnutím Okresného úradu Trebišov katastrálny odbor, číslo vkladu: V 853/2014 zo dňa 22.4.2014 bol dňa 22.4.2014 povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti k označeným nehnuteľnostiam v prospech MC group 8 s.r.o. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 14.4.2014 uzavretej medzi B. C. ako predávajúcim a MC group 8 s.r.o. ako kupujúcim, ktorou B. C. ako predávajúci odplatne za kúpnu cenu 350.000 eur previedol na MC group 8 s.r.o. ako kupujúceho vlastnícke právo k nehnuteľnostiam: stavba súpisné číslo 154 administratívna budova na pozemku KN - C p. č. 91 o výmere 893 m<sup>2</sup>, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoría, pozemok KN-C p. č. 91 o výmere 893 m<sup>2</sup>, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoría, na žalovaného v prvom rade,

4.8. SLAPEX s.r.o. ako veriteľ na základe zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 20.4.2016 s MC group 8 s.r.o. poskytol dlžníkovi MC group 8 s.r.o. pôžičku vo výške 500.000 eur, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť veriteľovi v lehote do dvanástich mesiacov, pričom na zabezpečenie záväzku dlžníka vrátiť pôžičku veriteľovi spolu s príslušenstvom podľa zmluvy o pôžičke uzatvorili dňa 20.4.2016 veriteľ SLAPEX s.r.o. a dlžník MC group 8 s.r.o. zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k označeným sporným

nehnuteľnostiam dlžníka, ktorej vklad v prospech SPAPEX s.r.o. bol povolený dňa 20.4.2016 na základe rozhodnutia Okresného úradu Trebišov katastrálny odbor, číslo vkladu: V 875/2016 zo dňa 20.4.2016.

5. Ďalej súd zistil, že v konaní žalobcu SLAPEX, s.r.o. proti žalovanému JUDr. František Lukáč, správca úpadcu FELDOM s.r.o., o vylúčení majetku zo súpisu podľa § 78 zákona č. 7/2005 Z.z. bolo rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 4.12.2019 sp. zn. 30Cbi/12/2018, právoplatným dňa 21.1.2020, rozhodnuté o vylúčení zo súpisu majetku všeobecnej podstaty úpadcu FELDOM, s.r.o., a to: administratívna budova súpisné č. XXX, postavená na parcele registra „C“ č. 91, zapísaná na LV č. XXXX, kat. úz. A. a pozemok parc. č. 91, o výmere 893 m<sup>2</sup>, zapísaná na LV č. XXXX, kat. úz. A., potom, ako bolo v konaní sp. zn. 30Cbi/12/2018 zistené, že veriteľ SLAPEX s.r.o. poskytol pôžičku dlžníkovi MC group 8 s.r.o. vo výške 500.000 eur, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť veriteľovi v lehote do 12 mesiacov a zároveň sa zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva zo dňa 20.4.2016 veriteľ s dlžníkom dohodli na zabezpečení tohto záväzku zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva k označeným sporným nehnuteľnostiam dlžníka, a preukázané, že SLAPEX s.r.o. požičal spoločnosti MC group 8 s.r.o. pôžičku v sume 500.000,- eur, ktorú zabezpečil dočasným prevodom nehnuteľností, ktoré v tom čase vlastnila spoločnosť MC group 8 s.r.o., na základe čoho bol A. A. zapísaný ako vlastník sporných nehnuteľností v podiele 1/1 aj s uvedením titulu nadobudnutia, pričom SLAPEX s.r.o. nemal a ani nemohol mať žiadnu vedomosť o predchádzajúcich prevodoch nehnuteľností a o záväzkoch spoločností, ktoré prevody nehnuteľností realizovali.

6. Vec súd právne posúdil podľa § 39, § 42a ods. 1 až 5, § 42b ods. 1 až 4, § 116 Občianskeho zákonníka, § 59a ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka účinného ku dňu 23.11.2013, čl. 8 CSP, § 185 ods. 1 a § 191 ods. 1 CSP.

#### 7. Určenie vlastníckeho práva.

7.1. Súd posudzoval tvrdenie žalobcu, že kúpna zmluva medzi jeho dlžníkom FELDOM s.r.o. a spoločnosťou D.J.R.V. Europe s.r.o. dňa 29.11.2013 nenadobudla účinnosť, je neplatná z dôvodu, že prevod nehnuteľností na nadobúdateľa bol uskutočnený bez súhlasu valného zhromaždenia a do zbierky listín nebol doručený znalecký posudok, ako i žalobcom nastolenú otázku, či pri uzatvorení kúpnej zmluvy medzi jeho dlžníkom FELDOM s.r.o. a spoločnosťou D.J.R.V. Europe s.r.o. dňa 29.11.2013 boli porušené ustanovenia § 59a Obchodného zákonníka.

7.2. Dospel k záveru, že nedošlo k porušeniu § 59a Obchodného zákonníka, lebo kúpna zmluva bola uzatvorená medzi dvoma obchodnými spoločnosťami - FELDOM s.r.o., ktorá vznikla 8.6.1992 a D.J.R.V. Europe s.r.o., ktorá vznikla 11.7.2007, a nie medzi spoločnosťou aj jej zakladateľom alebo spoločníkom, a preto nebolo povinnosťou predávajúceho predložiť znalecký posudok na určenie hodnoty predmetu zmluvy, ani ho zaslať do Zbierky listín, a keďže v čase uzavretia kúpnej zmluvy dňa 29.11.2013 uplynulo 21 rokov od vzniku FELDOM s.r.o. a 5 rokov od vzniku D.J.R.V. Europe s.r.o., nebol potrebný ani súhlas valného zhromaždenia s návrhom kúpnej zmluvy, a neboli naplnené ani podmienky v zmysle § 59a ods. 3 Obchodného zákonníka, lebo spoločnosť FELDOM s.r.o. ako prevodca neuzatvoril zmluvu s osobou blízkou spoločníkovi B. E. a zmluva nebola uzatvorená ani s ovládajúcou a ovládanou spoločnosťou spoločníka, keďže B. E. ako spoločník FELDOM s.r.o. nemal väčšinový podiel na hlasovacích právach v spoločnosti D.J.R.V. Europe s.r.o., lebo jeho podiel predstavoval presne 50 %.

7.3. Súd uzavrel, že ak žalobca tvrdil, že kúpna cena nehnuteľností určená sumou 350.000 eur nezodpovedala skutočnej trhovej hodnote nehnuteľností v čase uzavretia kúpnej zmluvy, lebo ide o osempodlažnú budovu umiestnenú v centre A. a skutočná hodnota bola preto v tom čase minimálne 1.750.000 eur, žalobca na svoje tvrdenie o cene nehnuteľností 1.750.000 eur neoznačil ani nepredložil žiadny dôkaz, a preto spochybňovanie výšky ceny nehnuteľností zostalo len v rovine ničím nepreukázaného tvrdenia žalobcu. Dodal, že FELDOM s.r.o. nadobudla predmetné nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy č. 0924/2300/2013 zo dňa 13.6.2013 od Východoslovenskej energetiky a.s. za kúpnu cenu 350.000 eur a dňa 29.11.2013 ju predala spoločnosti D.J.R.V. Europe s.r.o. za rovnakú cenu.

7.4. Súd posúdil aj následné zmluvy o prevode označených sporných nehnuteľností a zmluvu o prevode zabezpečovacieho prevodu práva zo dňa 20.4.2016 a uzavrel, že pri žiadnej z nich nezistil žiadne skutočnosti spôsobujúce absolútnu neplatnosť týchto právnych úkonov. Uviedol, že žalobca nesprávne označil pasívne legitimovaných, nakoľko ako pasívne vecne legitimovaní mali byť v konaní

o určenie vlastníckeho práva označení všetci účastníci právnych úkonov o prevode nehnuteľností, teda aj spoločnosti FELDOM s.r.o., D.J.R.V. Europe s.r.o. a B. C.. Poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 549/2015 zo 16. marca 2016 a na rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 4.12.2019 sp. zn. 30Cbi/12/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.1.2020, ktorým súd rozhodol, že vylučuje zo súpisu majetku všeobecnej podstaty úpadcu FELDOM, s.r.o. označené sporné nehnuteľnosti (administratívnu budovu, súp. č. XXX, postavenú na parcele registra „C“ č. 91, zapísanú na LV č. XXXX, kat. úz. A. a pozemok parc. č. 91, o výmere 893 m<sup>2</sup>, zapísaný na LV č. XXXX, kat. úz. A.) dodal, že vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam bolo už vyriešené v konaní Okresného súdu Košice I. sp. zn. 30Cbi/12/2018 tak, že ich výlučným vlastníkom je žalovaný v 2. rade SLAPEX s.r.o., ktorý požičal MC Group 8 s.r.o. pôžičku v sume 500.000 eur, ktorú zabezpečil dočasným prevodom vlastníckeho práva.

## 8. Odporovateľnosť právnych úkonov.

8.1. Ohľadom nároku žalobcu na určenie neúčinnosti (odporovateľnosti) právnych úkonov súd prvej inštancie poukazom na § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka a rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.7.2008 sp. zn. 4Cdo/148/2007 súd žalobu zamietol aj v tejto časti z dôvodu, že žalovaný v 1. a žalovaný v 2. rade nie sú v tomto konaní nositeľmi pasívnej vecnej legitímácie. Dodal, že právo odporovať právnym úkonom sa viaže na veriteľovu pohľadávku, preto podľa zákona toto prislúcha iba veriteľovi, odporovať možno len úkonom dlžníka FELDOM s.r.o., lebo len dlžník môže ukrátiť nároky veriteľa, a pokiaľ žalobca tvrdí, že má vymáhateľnú pohľadávku proti dlžníkovi FELDOM s.r.o., ale žalobou sa domáha odporovateľnosti právnych úkonov urobených osobou odlišnou od dlžníka, z ktorého dôvodu podaná žaloba nemohla byť úspešná.

9. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil aplikáciou § 255 ods. 1 CSP a plným procesným úspechom žalovaných v 1. a 2. rade v spore s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd po preskúmaní napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, eventuálne aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10.1. K zamietnutiu žaloby o určenie vlastníckeho práva žalobca vyjadril nesúhlas so závermi súdu v bode 47 odôvodnenia rozsudku. Poukázal na znenie § 59a ods. 1, § 59a ods. 3, § 66a ods. 1 a 2, § 115 ods. 8 Obchodného zákonníka a namietol, že prvoinštančný súd nesprávne právne posúdil prejednávajúcu vec tým, že pri rozhodovaní vo veci samej vychádzal z takého právneho názoru, podľa ktorého 50 % - tný podiel pána B. E. ako spoločníka v spoločnosti D.R.J.V. Europe s.r.o. neoznačil ako podiel väčšinový. Podčiarkol, že pomer hodnoty vkladu spoločníka pána B. E. k výške základného imania spoločnosti D.R.J.V. Europe s.r.o. mu priznával polovicu všetkých hlasovacích práv v spoločnosti, a preto je podľa názoru žalobcu nepochybné, že týmto faktickým i právnym stavom bola naplnená legálna definícia väčšinového podielu podľa Obchodného zákonníka, v súlade s ktorou mal väčšinový podiel v spoločnosti D.R.J.V. Europe s.r.o. práve pán B. E.. Zopakoval, že z tohto dôvodu sa na spoločnosť D.R.J.V. Europe s.r.o. vzťahovala povinnosť založená ustanovením § 59a Obchodného zákonníka, týkajúca sa nadobudania majetku spoločnosťou na základe zmluvy uzatvorenej s jej zakladateľom alebo spoločníkom za protihodnotu vo výške najmenej 10 % hodnoty základného imania, a že v tomto prípade tak mala byť určená hodnota predmetu zmluvy – nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, nachádzajúcich sa v k. ú. A., obec Sečovce, okres D., znaleckým posudkom, ktorý mal byť zaslaný spolu s kúpnu zmluvou do zbierky listín, pričom k splneniu uvedenej zákonnej povinnosti nedošlo. Znovu podčiarkol, že z vyššie popísaných skutočností vyplýva, že predmetná kúpna zmluva uzatvorená medzi spoločnosťou FELDOM s.r.o. a spoločnosťou D.R.J.V. Europe s.r.o. zo dňa 29.11.2013 nenadobudla účinnosť, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť na jej základe k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, nachádzajúcich sa v k. ú. A., obec A., J. D..

10.2. Žalobca súdu vytkol, že v odôvodnení rozsudku opomenul a dostatočne sa nevysporiadal s otázkou (ne)účinnosti kúpnej zmluvy zo dňa 29.11.2013 podľa § 59a Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti žalobca opätovne dal do pozornosti rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp. zn. 27C/259/2016 zo

dňa 12.12.2018, „kde konajúci súd v obdobnej veci musel právne posúdiť platnosť zmluvy, ktorá bola zavkladovaná v rozpore s ust. § 59a Obchodného zákonníka, pričom v bode 21 uviedol „V zmysle § 59a ods. 1 ObZ zmluva nemôže nadobudnúť účinnosť skôr ako bude uložená spolu so znaleckým posudkom, vyhotoveným za týmto účelom, do zbierky listín pred zápisom do osobitnej evidencie - katastra nehnuteľností... Z týchto dôvodov kúpna zmluva nikdy nenadobudla účinnosť. Vklad do katastra vedie k nadobudnutiu vlastníctva len vtedy, ak sa zakladá na riadnom titule, ktorým nemôže byť zmluva, ktorej zákon z akéhokoľvek dôvodu odopiera účinnosť. Neexistencia riadneho titulu podľa § 133 ods. 2 OZ znamená, že nemôže dôjsť k prevodu vlastníckeho práva, pretože chýba jedna z jeho podmienok. Riadny (platný a účinný) titul v čase prevodu vlastníckeho práva vôbec neexistoval, a preto nemohlo dôjsť k nadobudnutiu vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu na nehnuteľnostiach žalovaným 1/. Z týchto dôvodov súd vyhovel v časti a určil, že žalovaný 2/ je podielovým spoluvlastníkom v 1-ici nehnuteľnosti.“

10.3. Zotrvá na názore, že kúpna zmluva zo dňa 29.11.2013 uzatvorená medzi spoločnosťou FELDOM s.r.o. a D.R.J.V. Europe s.r.o. nenadobudla účinnosť, čo predstavovalo absenciu riadneho (platného a účinného) právneho titulu potrebného pre prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, v dôsledku čoho je aj naďalej de iure vlastníkom predmetných sporných nehnuteľností spoločnosť FELDOM s.r.o.. Žalobca v tejto súvislosti súdu vytkol, že k otázke nadobudania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam dobromyseľnými nadobúdateľmi nezohľadnil v odôvodnení napádaného rozsudku rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.4.2021 sp. zn. 1VObdo/2/2020, na ktoré opätovne poukázal ako na svoju podstatu vyvracajúce celú argumentáciu žalovaných, keďže «Najvyšší súd SR a veľký senát obchodnoprávneho kolégia na viacerých miestach odôvodnenia (napr. bod 82) vyjadruje právny názor, podľa ktorého dobrá viera nadobúdateľa nehnuteľnosti v správnosť zapísaného údajov v katastri nehnuteľností o jej (predchádzajúcom) vlastníckom nepostačuje pre záver súdu o tom, že mohol nadobudnúť vlastnícke právo (a pre poskytnutie ochrany tomuto právu), ak sa preukáže, že táto zapísaná osoba v skutočnosti v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy nebola vlastníkom prevádzanej nehnuteľnosti, napríklad z dôvodu, že predchádzajúca zmluva o prevode nehnuteľnosti predstavovala absolútne neplatný právny úkon. Z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy predávajúci nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti a rovnako tak nemohol „neexistujúce“ vlastnícke právo previesť na ďalšiu osobu, hoci konajúcu v dobrej viere. Naďalej tak je potrebné zotrvať na právnom závere, že absolútne neplatný právny úkon nespôsobí právne následky ani v prípade, ak na jeho základe už bolo kladne rozhodnuté o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností príslušným okresným úradom (jeho katastrálnym odborom) nie je možné podľa veľkého senátu obchodnoprávneho kolégia chápať ako rozhodnutie správneho orgánu, ktorým by malo byť s definitívnou platnosťou rozhodnuté o vlastníckom práve určitej osoby k nehnuteľnostiam, ale predstavuje podmienku nevyhnutnú pre nadobudnutie vlastníckeho práva na základe zmluvy podľa ustanovenia § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Aby však došlo de iure k zmene v osobe vlastníka prevádzaných nehnuteľností a nie len k zmene faktického stavu (t. j. stavu zapísanému v katastri nehnuteľností), musia byť splnené aj ďalšie podmienky, ktoré sú uvedené vyššie, a to existencia platnej zmluvy a zároveň existencia vlastníckeho práva na strane prevodcu. Ak čo i len jedna z uvedených podmienok splnená nie je, nemôže dôjsť k nadobudnutiu vlastníckeho práva na strane nadobúdateľa, a to ani v situácii, ak bolo vyhovené návrhu na vklad vlastníckeho práva. »

10.4. Žalobca namietol, že pri posudzovaní nároku žalobcu na určenie neúčinnosti právnych úkonov súd nesprávne právne posúdil otázku pasívnej právnej legitímácie v prejednávanej veci.

10.5. V odvolaní vyjadril nesúhlas najmä so závermi súdu prvej inštancie v bode 56 odôvodnenia rozsudku k problematike odporovaných právnych úkonov – Kúpna zmluva zo dňa 14.4.2014, ktorou B. C., nar. XX.X.XXXX, previedol na žalovaného v 1. rade nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k. ú. A. a Zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva zo dňa 20.4.2016 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, k. ú. D., uzatvorená medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade. Citoval znenie § 42b Občianskeho zákonníka a odkázal na dôvody v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.6.2020 sp. zn. 3Obdo/90/2019, podľa ktorého nemožno považovať inštitút odporovateľnosti právnych úkonov podľa ustanovenia § 42b Občianskeho zákonníka za aplikovateľný len voči právnomu úkonu medzi dlžníkom a osobami, ktoré s dlžníkom dojednali odporovaný právny úkon, ale aj voči tretím osobám v prípade, ak tie vedeli o dôvodoch odporovateľnosti právneho úkonu dlžníka, pričom zdôraznil závery: (a) v jeho bode 20, v ktorom najvyšší súd uviedol: „Vychádzajúc z vyššie uvedeného dovolací súd uzatvára, že: I. Veriteľ sa môže podľa ustanovenia § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka domáhať, aby

súd určil, že právny úkon dlžníka uvedený v ustanovení § 42a ods. 2 až ods. 5 Občianskeho zákonníka, ktorý ukracuje uspokojenie pohľadávky veriteľa, nielen proti dedičom alebo univerzálnym právnym nástupcom osoby, s ktorou alebo v prospech ktorej dlžník odporovateľný právny úkon uskutočnil, ale aj proti tretej osobe za predpokladu, že tejto osobe boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právneho úkonu proti osobe, s ktorou alebo v prospech ktorej dlžník odporovateľný právny úkon uskutočnil. II. Treťou osobou sa v zmysle ustanovenia § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka myslí singulárny právny nástupca osoby, ktorá s dlžníkom odporovateľný právny úkon dojednala.“, (b) v bode 19: „ Rovnako tak právna úprava nebráni tomu, aby v situácii, keď osoba, ktorá nadobudla na základe odporovateľného právneho úkonu vec od dlžníka, túto následne previedla na tretiu osobu (t.j. v prípade reťazenia scudzujúcich právnych úkonov), sa veriteľ domáhal vyslovenia neúčinnosti právneho úkonu dlžníka priamo voči tejto tretej osobe za predpokladu, že tretia osoba vedela o okolnostiach odôvodňujúcich odporovateľnosť právneho úkonu proti jej predchodcovi (viď body 17.2. a 17.3. vyššie). 19.1. Opačný záver by totiž viedol k tomu, že právna ochrana, ktorá je veriteľovi poskytovaná ustanoveniami § 42a § 42b Občianskeho zákonníka, by bola len iluzórna, keďže na jednej strane by mal právnu možnosť brániť sa proti právnym úkonom dlžníka, ktoré znižujú alebo maria uspokojenie jeho pohľadávky, na druhej strane by však nemal reálny prístup k tejto ochrane. Osobitne predmetné konštatovanie platí v situácii, kedy osoba, s ktorou dlžník odporovateľný právny úkon uskutočnil, previedla predmet nadobudnutý odporovateľným právnym úkonom na tretiu osobu, a následne bola - ak išlo o právnickú osobu - vymazaná z obchodného registra bez právneho nástupcu.“

10.6. Podčiarkol, že aj „Najvyšší súd SR priamo pripúšťa možnosť odporovať scudzujúce právne úkony, v prípade keď dochádza k ich reťazeniu, rovnako ako k tomu došlo uzavretím kúpnych zmlúv medzi dlžníkom FELDOM s.r.o. a spoločnosťou D.J.R.V. s.r.o., následne medzi spoločnosťou D.J.R.V. s.r.o. a B. C., následne medzi B. C. a žalovaným v 1. rade MC group 8 s.r.o. a uzavretím Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva medzi žalovaným v 1. rade MC group 8 s.r.o. a žalovaným v 2. rade SLAPEX s.r.o.. Spoločnosť D.J.R.V. s.r.o. previedla nehnuteľnosti kúpnu zmluvou dňa 23.1.2014 na fyzickú osobu – B. C., nar. XX.X.XXXX („nadobúdateľ v 2. rade“). Za nehnuteľnosti nadobúdateľ v 2. rade neposkytol peňažné protiplnenie, ale započítal si svoj záväzok uhradiť nízku kúpnu cenu s údajnou pohľadávkou voči nadobúdateľovi v 1. rade, ktorá mala vzniknúť titulom pristúpenia k záväzku nadobúdateľa a dlžníka uskutočneného dňa 21.11.2013, vo forme notárskej zápisnice, N 604/2013, Nz 44402/2013, NCRIs 45167/2013 zo dňa 21.11.2013 spisanej u JUDr. Atanasovej Jozefíny – notára so sídlom Hlavná 58 v Košiciach. Táto skutočnosť sa uvádza k kúpnej zmluve ktorú mal k nahliadnutiu žalobca. Žalobca poukazuje, že v čase pristúpenia nadobúdateľa v 2. rade k záväzku dlžníka dňa 23.11.2013 a nadobúdateľa v 1. rade, kupujúci - fyzická osoba – B. C., vedel o existencii záväzkov dlžníka po lehote splatnosti (veď preto k ním pristúpil a nakoľko tieto neboli splnené dlžníkom vedel o ich existencii aj v čase nadobudnutia nehnuteľností t.j. k 23.1.2014) kedy nehnuteľnosti nadobudol kúpnu zmluvou a teda boli mu známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právneho úkonu proti ich predchodcovi. Aj následný právny úkon – v poradí 3. prevod nehnuteľností v rámci krátkeho času - kúpna zmluva medzi predávajúcim nadobúdateľom v 2. rade a kupujúcim obchodnou spoločnosťou MC group 8 s.r.o. so sídlom Mlynská 2, 040 01 Košice IČO: 36 743 062 (ďalej v texte len „žalovaný v 1. rade“ je voči žalobcovi právne neúčinná nakoľko jediným spoločníkom a konateľom žalobcu ako kupujúceho je nadobúdateľ v 2. rade B. C. bytom: C. XX, XXX XX C., nar. XX.X.XXXX. Žalobca opätovne poukazuje na okolnosť, že štatutárny zástupca nadobúdateľa v 3. rade MC group 8, s.r.o. B. C., vedel o existencii záväzkov dlžníka po lehote splatnosti a vedel o ich existencii aj v čase nadobudnutia nehnuteľností t.j. k 14.4.2014 kedy ich nadobudol kúpnu zmluvou a teda boli mu známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právneho úkonu proti ich predchodcovi.“

11. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu napadnutý rozsudok označili za zákonný a správny, akcentujúc, že žalobca nepredložil súdu žiadne dôkazy, ktoré by podporovali jeho tvrdenia a pre ktoré by súd mohol žalobe vyhovieť, podaná žaloba je neopodstatnená. Navrhli napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11.1. Podľa názoru žalovaných je nesprávna argumentácia žalobcu, že v prípade kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 29.11.2013 medzi predávajúcim - spoločnosťou FELDOM s.r.o. a kupujúcim – spoločnosťou D.J.R.V. Europe s.r.o. sa mal uplatniť postup podľa § 59a ods. 3 Obchodného zákonníka s poukazom na to, že v danom prípade sa jedná o ovládajúce, resp. ovládané osoby. Argumentácia súdu je správna a žalobca nesprávne odkazuje pri odôvodnení pojmu „väčšinový podiel na hlasovacích právach“

na § 115 ods. 8 Obchodného zákonníka, lebo už zo samotnej citácie tohto ustanovenia vyplýva, že sa tu nejedná o „väčšinový podiel na hlasovacích právach“, ale používa sa tu odlišný pojem „väčšinový obchodný podiel“, ktorý sa však aplikuje len na účely odsekov 7, 9 a 10 (§ 115) a nemôže sa aplikovať na § 66a Obchodného zákonníka, ako to robí žalobca. Znovu zdôraznili, že v danom prípade mal B. E. 50 % obchodný podiel v spoločnosti D.J.R.V. Europe s.r.o. a z tohto dôvodu nemal väčšinový podiel na hlasovacích právach, lebo počet hlasov sa určuje pomerom hodnoty jeho vkladu k výške základného imania spoločnosti (§ 127 ods. 2 Obchodného zákonníka), čo bolo v danom prípade 50 %, nie väčšina.

11.2. Žalovaní akcentovali, že súd nemohol posudzovať otázku určenia vlastníckeho práva inak, ako o tom rozhodol Okresný súd Košice I, ktorý rozsudkom zo dňa 4.12.2019 sp. zn. 30Cbi/12/2018 sporné nehnuteľnosti vylúčil zo súpisu majetku všeobecnej podstaty úpadcu FELDOM s.r.o., t.j. že spoločnosť FELDOM s.r.o. nie je vlastníkom sporných nehnuteľností, keďže súd vylúčil tieto nehnuteľnosti zo súpisu majetku spoločnosti, rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.1.2020. Pretože podľa § 226 CSP právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia, žalobca nesprávne argumentuje tiež poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1VObd/2/2020 zo dňa 27.4.2021, z čoho má vyplývať, že žalovaný v 2. rade nemohol dobromyseľne nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam a ich vlastníkom je stále spoločnosť FELDOM s.r.o..

11.3. Za správny považujú žalovaní i názor súdu na žalobný petit, ktorým sa žalobca domáhal odporovateľnosti len určitých právnych úkonov, avšak nedomáhal sa odporovateľnosti prvotného právneho úkonu – kúpnej zmluvy medzi dlžníkom žalobcu – spoločnosťou FELDOM s.r.o. ako predávajúcim a spoločnosťou D.J.R.V. Europe s.r.o. ako kupujúcim, a preto ani v tomto bode nemôže byť žaloba úspešná, hoci žalobca tvrdí, že bol od počiatku ukrátený všetkými kúpnyimi zmluvami, ktorými sa postupne prevádzali nehnuteľnosti, ale domáha sa odporovateľnosti len posledných dvoch prevodov. Takýto postup je podľa názoru žalovaných nesprávny.

11.4. Nakoniec zdôraznili, že žalobca nepredložil žiadne dôkazy na svoje tvrdenie, že každý z kupujúcich, ktorí nadobúdali postupne nehnuteľnosti vedeli o úmysle ukrátiť žalobcu ako veriteľa, a práve naopak Okresný súd Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 30Cbi/12/2018 dospel k záveru že žalovaný v 2. rade nemal a ani nemohol mať žiadnu vedomosť o predchádzajúcich prevodoch nehnuteľností a o záväzkoch spoločnosti, ktoré prevody nehnuteľností realizovali.

12. Ďalšie vyjadrenia neboli.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie je prípustné bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti výroku I. rozsudku je neopodstatnené a odvolanie žalobcu proti výroku II. rozsudku je dôvodné.

14. Rozsudku súdu prvej inštancie v jeho odvolaní napadnutej časti, ktorou súd zamietol žalobu o určenie, že obchodná spoločnosť FELDOM s.r.o. je vlastníkom označených nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. A., nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani to, že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývali, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 a nasl. CSP, alebo že by súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil, ak žalobu v tejto časti zamietol.

15. Žalobca vo svojom odvolaní neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by pre neho privodili priaznivé rozhodnutie. Skutočnosti uvedené žalobcom v odvolaní neumožňujú prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku. Vo svojom odvolaní žalobca v podstate argumentuje skutočnosťami uvádzanými už v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré boli predmetom dokazovania a s ktorými sa súd prvej inštancie aj náležite pri rozhodovaní vo veci vysporiadal. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie

vo veci, než ako rozhodol súd prvej inštancie. Rozsudok je v tejto jeho časti vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. V danom prípade k zmene skutkového ani právneho stavu počas odvolacieho konania nedošlo, preto odvolací súd odkazuje na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvej inštancie pri rozhodovaní o tejto časti nároku žalobcu, rovnako ako i na správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce dôvody tejto časti rozsudku (výrok I.), s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP), a preto len na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobcu, so zreteľom na to, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie námietky, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie o danom opravnom prostriedku, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa v rámci konania o opravnom prostriedku preskúmavalo (por. napr. IV. ÚS 350/2014, IV. ÚS 4/2013, IV. ÚS 124/2011, II. ÚS 127/07), odvolací súd dodáva nasledovné:

18. K žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu.

19. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo súd aplikoval správny predpis, ale ten nesprávne vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Inými slovami, o nesprávne právne posúdenie veci môže ísť vtedy, ak súd prvej inštancie posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav veci nedopadá, alebo právnu normu, síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

20. Rešpektujúc viazanosť odvolacieho súdu žalobcom uplatneným odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, vrátane jeho obsahového vymedzenia, súc limitovaný právnymi otázkami, ktoré žalobca v odvolaní označil, resp. spochybnil, odvolací súd dospel k záveru, že žalobcovi sa nepodarilo spochybniť vecnú správnosť napadnutého výroku I. rozsudku námietkou nesprávneho právneho posúdenia veci, v rámci ktorej učinil predmetom odvolacieho prieskumu otázku aplikácie § 59a Obchodného zákonníka.

21. Podľa § 59a ods. 1 Obchodného zákonníka, účinného ku dňu uzavretia kúpnej zmluvy medzi FELDOM s.r.o. a D.R.J.V Europe s.r.o. zo dňa 29.11.2013, ak spoločnosť nadobúda majetok na základe zmluvy uzatvorenej s jej zakladateľom alebo spoločníkom za protihodnotu vo výške najmenej 10 % hodnoty základného imania, musí byť hodnota predmetu zmluvy určená znaleckým posudkom. Táto zmluva nemôže nadobudnúť účinnosť skôr, ako bude uložená spolu so znaleckým posudkom v zbierke listín. Ak je na účinnosť zmluvy potrebný zápis do osobitnej evidencie podľa osobitného zákona, musí byť zmluva spolu so znaleckým posudkom uložená do zbierky listín pred zápisom do osobitnej evidencie.

22. Podľa § 59a ods. 2 citovaného zákona, ak spoločnosť uzatvára zmluvu podľa odseku 1 v lehote dvoch rokov odo dňa vzniku spoločnosti, musí návrh tejto zmluvy vopred schváliť valné zhromaždenie spoločnosti.

23. Podľa § 59a ods. 3 citovaného zákona, ustanovenia odsekov 1 a 2 sa primerane použijú aj na zmluvy, ktoré spoločnosť uzatvára s osobami, ktoré sú blízke zakladateľom alebo spoločníkom spoločnosti alebo ktoré sú ovládajúcimi osobami alebo ovládanými osobami zakladateľov alebo spoločníkov spoločnosti, a ak spoločnosť nadobúda majetok za protihodnotu vo výške najmenej 10 % hodnoty základného imania.

24. Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa vzťahujú na spoločnosť s ručením obmedzeným a na akciovú spoločnosť (§ 59a ods. 5 citovaného zákona).

25. Podľa § 66a ods. 1 citovaného zákona, ovládaná osoba je spoločnosť, v ktorej má určitá osoba väčšinový podiel na hlasovacích právach preto, že má podiel na spoločnosti alebo akcie spoločnosti, s ktorými je spojená väčšina hlasovacích práv, alebo preto, že na základe dohody s inými oprávnenými osobami môže vykonávať väčšinu hlasovacích práv bez ohľadu na platnosť alebo na neplatnosť takejto dohody (§ 186a).

26. Podľa § 66a ods. 2 citovaného zákona, ovládajúca osoba je osoba, ktorá má v ovládanej osobe postavenie podľa odseku 1.

27. Podľa názoru žalobcu nesprávne právne posúdenie spočíva v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 59a Obchodného zákonníka tým, že súd prvej inštancie 50 % - tný podiel pána B. E. ako spoločníka v spoločnosti D.R.J.V. Europe s.r.o. neoznačil ako podiel väčšinový.

28. Táto odvolacia námietka nie je opodstatnená za stavu, ak v tejto súvislosti žalobca iba bez ďalšieho v odvolaní iba všeobecne tvrdil, že „pomer hodnoty vkladu spoločníka pána B. E. k výške základného imania spoločnosti D.R.J.V. Europe s.r.o. mu priznával polovicu všetkých hlasovacích práv v spoločnosti, a preto bola naplnená legálna definícia väčšinového podielu podľa Obchodného zákonníka, v súlade s ktorou mal väčšinový podiel v spoločnosti D.R.J.V. Europe s.r.o. práve pán B. E.“. Aký bol pomer hodnoty vkladu spoločníka pána B. E. k výške základného imania spoločnosti D.R.J.V. Europe s.r.o. v priebehu sporu a ani v odvolaní žalobca nešpecifikoval. Z uvedeného je nutné vyvodiť, že žalobca na svoje tvrdenie, že väčšinový podiel v spoločnosti D.R.J.V. Europe s.r.o. mal pán B. E. v spore neunesol dôkazné bremeno ohľadne tejto skutkovej okolnosti rozhodnej z hľadiska aplikácie § 59a Obchodného zákonníka, keďže ostalo nepreukázané, že pán B. E. v čase uzavretia kúpnej zmluvy medzi FELDOM s.r.o. a D.R.J.V. Europe s.r.o. zo dňa 29.11.2013 mal väčšinový podiel na hlasovacích právach preto, že mal podiel na spoločnosti alebo akcie spoločnosti, s ktorými je spojená väčšina hlasovacích práv, alebo preto, že na základe dohody s inými oprávnenými osobami mohol vykonávať väčšinu hlasovacích práv. Za tohto stavu nemožno priznať relevanciu ani odvolacej námietke žalobcu, že sa na spoločnosť D.R.J.V. Europe s.r.o. vzťahovala povinnosť založená ustanovením § 59a ods. 1 Obchodného zákonníka, týkajúca sa nadobudania majetku spoločnosťou na základe zmluvy uzatvorenej s jej zakladateľom alebo spoločníkom za protihodnotu vo výške najmenej 10 % hodnoty základného imania, a že hodnota predmetu zmluvy mala byť určená znaleckým posudkom, ktorý mal byť zaslaný spolu s kúpnu zmluvou do zbierky listín, k splneniu uvedenej zákonnej povinnosti nedošlo, a preto kúpna zmluva uzatvorená medzi spoločnosťou FELDOM s.r.o. a spoločnosťou D.R.J.V. Europe s.r.o. zo dňa 29.11.2013 nenadobudla účinnosť, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť na jej základe k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, k.ú. A.. Odvolací súd je v zhode so žalovanými v ich vyjadrení k odvolaniu v názore, že je nesprávne tvrdenie žalobcu, že v prípade kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 29.11.2013 medzi FELDOM s.r.o. a D.J.R.V. Europe s.r.o. sa mal uplatniť postup podľa § 59a ods. 3 Obchodného zákonníka, a súd správne uzavrel, že v danom prípade sa nejedná o ovládajúce, resp. ovládané osoby, pričom je nenáležitý i odkaz žalobcu na § 115 ods. 8 Obchodného zákonníka pri odôvodnení pojmu „väčšinový podiel na hlasovacích právach“, podľa prvej vety ktorého, ustanovenie odseku 5 sa nepoužije, ak spoločnosť podľa tohto zákona nadobudne vlastný väčšinový obchodný podiel alebo ak spoločnosť prevádza podľa tohto zákona vlastný väčšinový podiel, pretože už z dikcie tohto ustanovenia vyplýva, že sa tu nejedná o „väčšinový podiel na hlasovacích právach“, ale používa sa tu odlišný pojem „väčšinový obchodný podiel“, ktorý sa nemôže aplikovať na § 66a Obchodného zákonníka, ako sa mylne domnieva žalobca. V danom prípade mal B. E. 50 % obchodný podiel v spoločnosti D.J.R.V. Europe s.r.o. a z tohto dôvodu nemal väčšinový podiel na hlasovacích právach, lebo počet hlasov sa určuje pomerom hodnoty jeho vkladu k výške základného imania spoločnosti (§ 127 ods. 2 Obchodného zákonníka), čo bolo v danom prípade 50 %, nie väčšina.

29. Žalobca tieto námietky v podstate prezentoval už v priebehu konania na súde prvej inštancie, s ktorými sa súd dôsledne vysporiadal v odôvodnení rozsudku (vo vzťahu k nároku žalobcu na určenie vlastníckeho práva v bodoch 47 až 52 odôvodnenia rozsudku), a to plne v súlade so zákonnou povinnosťou stanovenou v § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne

vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

30. Súd prvej inštancie v tejto časti rozsudku totiž náležite uviedol svoje úvahy, pre ktoré považoval žalobu o určenie vlastníckeho práva za nedôvodnú. Z odôvodnenia rozsudku je úplne zrejmé, z akých právnych úvah súd vychádzal, vrátane otázky (ne)účinnosti kúpnej zmluvy zo dňa 29.11.2023, zhodnotiac pritom všetky žalobné námietky a argumentáciu žalobcu ohľadom žalobcom tvrdeného porušenia ustanovenia § 59a Obchodného zákonníka v priebehu sporu na súde prvej inštancie (body 47, 48 odôvodnenia rozsudku). Žalobca preto súdu neopodstatnene vytkol, že v odôvodnení rozsudku opomenul a dostatočne sa nevysporiadal s otázkou (ne)účinnosti kúpnej zmluvy zo dňa 29.11.2013 s ohľadom na ustanovenie § 59a Obchodného zákonníka.

31. V korelácii s uvedeným žalobcovi sa v odvolaní nepodarilo preukázať ani tvrdenie, že kúpna zmluva zo dňa 29.11.2013 uzatvorená medzi FELDOM s.r.o. a D.R.J.V. Europe s.r.o. nenadobudla účinnosť, čo predstavovalo absenciu riadneho (platného a účinného) právneho titulu potrebného pre prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, v dôsledku čoho je aj naďalej de iure vlastníkom predmetných sporných nehnuteľností spoločnosť FELDOM s.r.o., navyiac pokiaľ v tomto smere v odvolaní žalobca iba bez ďalšieho poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Trnava zo dňa 12.12.2018 sp. zn. 27C/259/2016 a súdu vytýkal, že nezohľadnil v odôvodnení rozsudku rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.4.2021 sp. zn. 1VObdo/2/2020, v ktorom najvyšší súd riešil právnu otázku (ne)možnosti nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam s poukazom na dobrú vieru nadobúdateľa, resp. právnu otázku (ne)možnosti prelomenia zásady nemo plus iuris, konkrétne „či možno nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti od osoby, ktorá v skutočnosti nie je jej vlastníkom, ale o ktorej vlastníckom práve svedčí zápis v katastri nehnuteľností, a to len na základe dobrej viery nadobúdateľa tejto nehnuteľnosti“, a podľa ktorého dobrá viera nadobúdateľa nehnuteľnosti v správnosť zapísaného údajov v katastri nehnuteľností o jej (predchádzajúcom) vlastníkovi nepostačuje pre záver súdu o tom, že mohol nadobudnúť vlastnícke právo (a pre poskytnutie ochrany tomuto právu), ak sa preukáže, že táto zapísaná osoba v skutočnosti v čase uzavretia kúpnej zmluvy nebola vlastníkom prevádzanej nehnuteľnosti.

32. Poukazom na uvedené je nutné urobiť záver, že vo vzťahu k odvolaním napadnutému výroku I. rozsudku nebolo preukázané žiadne žalobcom tvrdené pochybenie súdu, ktorému sa odvolacími námietkami v rámci uplatneného odvolacieho dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci nepodarilo spochybníť vecnú správnosť výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby o určenie vlastníckeho práva. Preto odvolací súd v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

33. Z bodu 56 odôvodnenia rozsudku plynie, že zamietnutie žaloby o určenie neúčinnosti označených právnych úkonov súd založil na závere, že „žalovaný v 1. a žalovaný v 2. rade nie sú v tomto konaní nositeľmi pasívnej vecnej legitímácie“.

34. Ohľadom nároku na určenie neúčinnosti v žalobe označených právnych úkonov žalobca v odvolaní proti výroku II. rozsudku v intenciách uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP namietol správnosť spôsobu právneho posúdenia otázky vecnej pasívnej legitímácie žalovaných o.i. znovu akcentujúc, že aj najvyšší súd priamo pripúšťa možnosť odporovať scudzujúce právne úkony, v prípade, keď dochádza k ich reťazeniu. Žalobca tento záver súdu v odvolaní spochybňoval i odkazom na závery vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/90/2019, podľa ktorého: „ 20. Vychádzajúc z vyššie uvedeného dovolací súd uzatvára, že: I. Veriteľ sa môže podľa ustanovenia § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka domáhať, aby súd určil, že právny úkon dlžníka uvedený v ustanovení § 42a ods. 2 až ods. 5 Občianskeho zákonníka, ktorý ukracuje uspokojenie pohľadávky veriteľa, nielen proti dedičom alebo univerzálnym právnym nástupcom osoby, s ktorou alebo v prospech ktorej dlžník odporovateľný právny úkon uskutočnil, ale aj proti tretej osobe za predpokladu, že tejto osobe boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právneho úkonu proti osobe, s ktorou alebo v prospech ktorej dlžník odporovateľný právny úkon uskutočnil. II. Treťou osobou sa v zmysle ustanovenia § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka myslí singulárny právny nástupca osoby, ktorá s dlžníkom odporovateľný právny úkon dojednala.“

35. Súd je povinný v súlade s § 191 CSP vysporiadať sa so všetkým, čo vyšlo v priebehu konania najavo a čo strany sporu tvrdia, ak to má vzťah k prejednávanej veci. Pokiaľ súd túto svoju povinnosť nesplní, a to buď tým, že sa zo zistenými skutočnosťami alebo tvrdenými námietkami nezaobrá vôbec, alebo sa s nimi vysporiada nedostatočným spôsobom, má to za následok vadu konania, premietajúcu sa ako zásah do ústavne zaručeného práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a do práva na súdnu ochranu. Rešpektuje sa tak základná funkcia dôkazného konania v civilnom súdnom procese, ktoré obsahuje vykonanie dôkazov, ich hodnotenie a ústí v zistenie skutkového stavu. Ak teda súd založil súdne rozhodnutie na niečom, čo nebolo predložené na diskusiu, resp. čo nebolo predmetom diskusie strán alebo ak pri hodnotení dôkazov niektorý z dôkazov vykonaných v konaní opomenul, resp. sa ním nezaoberal, zaťažil svoje rozhodnutie a konanie mu predchádzajúce vážnou procesnou vadou, zakladajúcou dôvod pre zrušenie rozhodnutia, ktoré pre nedostatok dôvodov nemožno preskúmať. Za takejto situácie odvolací súd nie je ani oprávnený pre účely eventualityných vlastných skutkových záverov bez ďalšieho hodnotiť vykonané dôkazy.

36. K uvedenej vade došlo i v posudzovanom prípade. Súd v odôvodnení výroku II. rozsudku o zamietnutí žaloby o určenie neúčinnosti právnych úkonov opomenul zhodnotiť všetky dôkazy, z ktorých bolo možné čerpať skutočnosti významné pre právne posúdenie tejto časti nároku žalobcu, a to i s ohľadom na jeho prezentovanú argumentáciu, o ktorej tvrdil, že ide o právne významné tvrdenia. Už táto vada je sama osebe naplňuje dôvod zrušenia rozsudku.

37. V dôvodoch výroku II. rozsudku totiž absentuje jasný a zrozumiteľný záver súdu o skutkovom stave veci relevantný z hľadiska nároku žalobcu na určenie neúčinnosti označených právnych úkonov, t.j. súd neuviedol vo vzťahu k tomuto nároku žalobcu aké logicky prepojené dielčie skutkové zistenia učinil z tých dôkazov, z ktorých čerpal predmetné skutkové zistenia pre svoje rozhodnutie v tejto časti. Ich rozsah sa v podstate musí kryť s rozsahom tých skutočností, ktoré sú z pohľadu sledovanej (aplikovanej) právnej normy zásadne právne významné. Sú to teda tie právne skutočnosti, ktoré sú upravené v príslušnej právnej norme, ktorá má byť vo veci súdom aplikovaná a ktorá tak predznamenáva výpočet tých skutočností, ktoré budú formulovať záver o skutkovom stave veci.

38. Záver o skutkovom stave veci slúži k lepšej prehľadnosti rozsudku v jeho tzv. skutkovej časti potiaľ, že predstavuje (z dielčích skutkových zistení) logicky prepojený skutkový nález, ku ktorému súd nachádza (aplikuje) príslušnú právnu normu, ktorú je potrebné na daný skutkový stav aplikovať. Uvedený záver prichádza do úvahy za stavu, ak žalobcom opísaný tzv. žalobný skutok bol v konaní preukázaný, lebo v opačnom prípade je jeho žaloba zamietnutá, čo nie je dôsledkom aplikácie právnej normy, ale nepreukázaním právne významných skutočností. Pretože skutková právna veta, ako sumarizácia právne relevantných skutkových zistení, je množinou informácií zistených v civilnom súdnom procese, ku ktorej súd vyhľadáva príslušné pravidlo správania, je nutné, aby bola úplná a aby o jej validite súd nemal pochybnosti. Ak totiž sú (hoci i nepatrné) pochybnosti o skutkových okolnostiach, ktoré sú inak identické so skutkovými okolnosťami predvídanými v hypotéze príslušnej právnej normy, nemožno v tejto (neistej) skutkovej situácii vôbec uvažovať o aplikácii predmetnej právnej normy na takto zistený skutkový stav. Súd teda môže pristúpiť k aplikácii danej právnej normy až v procesnej situácii, kedy zistí relevantný skutkový stav, nie však v situácii, ak má sám pochybnosti o úplnosti žalobcom tvrdeného skutku, správnosti skutkových zistení, resp. validite získaných informácií i po zhodnutí v konaní vykonaných dôkazov, a to s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Inými slovami, po vykonanom zhodnutí dôkazov musí byť naisto zistený skutkový stav, ktorý (pri existencii príslušnej právnej normy) alebo bude podraditeľný pod príslušné pravidlo správania (právnu normu) alebo nie (napr. preto, že sa žalobcovi nepodarilo preukázať žalobné tvrdenia a nebol tak zistený skutkový stav, na ktorý by bolo možné aplikovať príslušnú právnu normu), teda aby súd zistený skutkový stav podradil príslušnej právnej norme, ktorá vedie k záveru o právach a povinnostiach strán sporu. I v tomto smere súd musí podať zreteľný a zrozumiteľný výklad o tom, z akého právneho ustanovenia či právnych ustanovení vychádzal a prečo pod tieto ustanovenia nakoniec podradil zistený skutkový stav veci. Pokiaľ súd túto povinnosť nesplní, dochádza k nepreskúmateľnosti jeho rozhodnutia. Nepreskúmateľný pre jeho nezrozumiteľnosť je takisto rozsudok, v ktorom súd síce poukazuje na právnu normu, ktorú na zistený skutkový stav aplikoval, avšak v inej časti rozsudku dospieva k záveru, že podmienky pre aplikáciu tejto právnej normy osvedčené neboli.

39. V posudzovanom spore z odôvodnenia výroku II rozsudku plynie iba to, že súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol (bez ďalšieho) z dôvodu, že „žalovaný v 1. a žalovaný v 2. rade nie sú

v tomto konaní nositeľmi pasívnej vecnej legitímácie“ a z odôvodnenia rozsudku možno vyvodíť, že žalobu zamietol aj z dôvodu, že žalobca sa žalobou domáha odporovateľnosti právnych úkonov urobených osobou odlišnou od dlžníka, pričom sa v odôvodnení výroku II. rozsudku vyhol akémukoľvek vysvetleniu svojich čiastkových úsudkov o nedôvodnosti žaloby v tejto časti. Takéto odôvodnenie nespĺňa požiadavku riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. I s poukazom na uvedené právne závery v citovanom rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 3Obdo/90/2019 s ohľadom na odôvodnenie výroku II. rozsudku o zamietnutí žaloby o určenie neúčinnosti označených právnych úkonov, ktorý súd založil (bez ďalšieho) na závere, že žalovaný v 1. a žalovaný v 2. rade nie sú v tomto konaní nositeľmi pasívnej vecnej legitímácie, odvolací súd konštatuje, že namietané nesprávne právne posúdenie posúdenia otázky pasívnej vecnej legitímácie žalovaných ostalo neúplné, a preto nesprávne, keďže súd prvej inštancie túto otázku neposudzoval zo všetkých hľadísk relevantných z hľadiska aplikácie § 42a a § 42b Občianskeho zákonníka, vrátane § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právo odporovať právnomu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právnym nástupcom; proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právnomu úkonu proti ich predchodcovi.

40. Z uvedeného je nutné vyvodíť, že z odôvodnenia napadnutého výroku II. rozsudku nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov a jednoznačným právnym záverom na strane druhej, ktorý sa dostal do zjavného nesúladu so skutkovými zisteniami, resp. z nich v žiadnej novej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, čím došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, zakotveného v článku 36 ods. 1 Listiny základných práva a slobôd. Na rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto nesprávneho postupu súdu je potrebné hľadieť ako na rozporné so zásadami spravodlivého procesu, právnej istoty a predvídateľnosti práva a už len z tohto dôvodu je nutné pristúpiť k jeho kasácii.

41. Práve z týchto dôvodov odvolaciemu súdu neostávalo iné, len rozsudok vo výroku II. spolu s akcesorickým výrokom III. a IV. o trovách konania zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

42. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť o žalobcom uplatnenom nároku na určenie neúčinnosti právneho úkonu s prihliadnutím na všetky ním predložené a označené dôkazy a rozhodnutie odôvodniť v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP a ustálenými zásadami súdnej praxe tak, aby z odôvodnenia rozhodnutia boli nepochybné právne závery, ktoré vyvodil zo zisteného skutkového stavu, obsahom ktorého budú jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, vrátane námietok žalobcu a žalovaných v priebehu tohto odvolacieho konania.

43. Mať pritom na zreteli, že v zmysle § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka predpokladom uplatnenia odporovacieho práva je a) existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, b) ukrátenie uspokojenia veriteľovej pohľadávky voči dlžníkovi právnym úkonom dlžníka. Katalóg úkonov, ktorým možno odporovať je vymedzený v § 42a ods. 2 až 5 Občianskeho zákonníka. Veriteľ môže odporovať právnomu úkonu dlžníka za predpokladov uvedených v odsekoch 2 až 5 ustanovenia § 42a Občianskeho zákonníka.

44. Uvedené znamená, že veriteľ môže s úspechom odporovať výlučne tým právnym úkonom, ktoré uskutočnil dlžník za účelom ukrátenia pohľadávky veriteľa. Iným právnym úkonom nie je možné odporovať. Právna úprava nebráni tomu, aby v situácii, keď osoba, ktorá nadobudla na základe odporovateľného právneho úkonu vec od dlžníka, túto následne previedla na tretiu osobu (t.j. v prípade reťazenia scudzujúcich právnych úkonov), sa veriteľ domáhal vyslovenia neúčinnosti právneho úkonu dlžníka priamo voči tejto tretej osobe za predpokladu, že tretia osoba vedela o okolnostiach odôvodňujúcich odporovateľnosť právnomu úkonu proti jej predchodcovi. Veriteľ ale nemôže s úspechom odporovať ďalším právnym úkonom, ktoré reťazovo nadväzujú na právny úkon dlžníka, teda právna úprava neumožňuje, aby sa veriteľ domáhal neúčinnosti právneho úkonu, ktorým nadobúdateľ veci od dlžníka na základe právneho úkonu - ktorému možno odporovať - túto vec následne previedol na ďalšiu osobu, a to aj v situácii, ak táto osoba disponovala vedomosťou o skutočnom úmysle dlžníka, prípadne prvého nadobúdateľa uskutočniť prevod veci. Predmetný záver však neznamená, že by bolo vylúčené právo veriteľa domáhať sa nárokov podľa § 42a a § 42b Občianskeho zákonníka.

45. Pasívnu vecnú legitímáciu upravuje zákon v odsekoch 2 a 3 ustanovenia § 42b Občianskeho zákonníka, čo znamená, že pasívne legitimovanými v konaní o neúčinnosť právneho úkonu sú: a) osoba, s ktorou alebo v prospech ktorej uskutočnil dlžník právny úkon (§ 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka), b) dedič fyzickej osoby, s ktorou alebo v prospech ktorej uskutočnil dlžník právny úkon (§ 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka), c) právny nástupca zaniknutej právnickej osoby, s ktorou alebo v prospech ktorej uskutočnil dlžník právny úkon (§ 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka), d) tretia osoba, avšak len vtedy, ak jej boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právneho úkonu proti jej predchodcovi (§ 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka). Treťou osobou uvedenou v ustanovení § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka je potrebné rozumieť osobu, na ktorú previedol prvý nadobúdateľ (t.j. osoba, s ktorou alebo v prospech ktorej uskutočnil dlžník odporovateľný právny úkon) ďalšou zmluvou vec, ktorú nadobudol od dlžníka (t.j. singulárny nástupca). Veriteľ sa tak môže domáhať určenia neúčinnosti právneho úkonu voči osobe, s ktorou alebo v prospech ktorej dlžník uskutočnil právny úkon za predpokladu, že o úmysle dlžníka ukrátiť svojho veriteľa vedela alebo o ňom musela vedieť. V prípade, ak sa veriteľ domáha vyslovenia neúčinnosti právneho úkonu voči tretej osobe (uvedenej v ustanovení § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka časť vety za bodkočiarkou), k už vyššie uvedeným podmienkam pristupuje ďalšia podmienka, a to vedomosť tretej osoby o okolnostiach, ktoré by odôvodňovali odporovateľnosť právneho úkonu proti jej predchodcovi. Táto tretia osoba tak musí vedieť o dôvodoch, ktoré by odôvodňovali právo veriteľa domáhať sa odporovateľnosti proti osobe, s ktorou alebo v prospech ktorej dlžník uskutočnil odporovateľný právny úkon, a to aj vtedy, ak by sa jednalo o blízku osobu dlžníka, prípadne prvého nadobúdateľa.

46. V novom rozhodnutí súd rozhodne aj o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

47. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).